

Bomboniera cu fantezii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„Ciocolata este răspunsul.
Prin urmare, ce mai contează care era întrebarea?”

- Nu știu de ce obrajii, de plăcere,
Se-mbujorează-atunci când gura ta
Pe sânii mici, sub albele dantele
Descoperă bomboane și nuga.

Te joci cu focul, spune-mi încă o dată
Că nopțile acestea nu-s de-ajuns,
Eu pot alege frișcă... ciocolată...
Pot fi poem. În versul meu ascuns,

Obraznic, îndrăzneț, cu mine ritmul
Să-l ții, iubite, poate mâine-n zori,
Vom repeta cu sete algoritmul
Sub cerul dimineții, printre flori.

- Știu că ascunzi plăceri alambicate
Și dulciuri sub dantelele subțiri,
Visez demult și nu mă pot abate
Să-ți fur un vers. Aș vrea să nu te miri

Că nu-ndrăznesc să las neterminată
Cireașa de pe tort, nici n-aș putea,
N-aș renunța să gust din ciocolată
Când știu că ai păstrat-o, e a mea.

Oricât de mult mi-ar crește glicemia
M-aș scufunda în caramelul din
Ființa ta să-ți tulbur poezia,
Să mușc adânc din buzele carmin.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș